

1768, 12.
No. 66.

SPECIMEN
CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM
QVATENVS

PACTVM DE REMITTENDO
AB VNO COHEREDE INITVM
RELIQVIS PROSIT

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLIC. ORDIN.
ET SOCIETAT. LITER. DVISEVRG.
SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XIX. IAN. ANNO MDCCCLXVIII.

PVBLICE DEFENDET

CHRISTIANVS GOTTLIEB BENIAMIN
GEYER

ISLEBIENS.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

SPECIMEN
 CONTINENS
 CARVIT IVRIS CONTROVERSAM
 QUATUOR
 PACTVM DE REMITTENDO
 AB VNO COHEREDE INITVM
 RELIQVIS PROSIT
 Q. V. O. U.
 ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
 P. R. A. E. S. I. D. E.
 D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
 PROFESSOR IVR. NAT. ET CENS. PVBLC. ORDIN.
 ET SOCIETAT. LITTE. PVBLC. SOCIO
 IN AVDITORIO PETRINO
 DIE XIX. IAN. ANNO MDCCCLXXVII.
 PVBLC. DEFENDIT
 CHRISTIANVS GOTTLIEB BENJAMIN
 GEYER
 1857.

LIPSIÆ
 EX OFFICINA LANGENHEIMIANÆ
 1857.

QVATENVS

PACTVM DE REMITTENDO

AB VNO COHERENDVM INITVM

RELIQVIS PROSIT.

Cum hereditas indicet successionem in omne ius omnesque obligationes, quas defunctus habuit; ita continuant quoque heredes iura acquisita et obligationes a testatore contractas. Non vero in persona vis obligationis reposita, sed in re, seu hereditate; causa vero per quam persona heredis obligatur, in aditione hereditatis quaerenda. Quod itaque adita hereditate demum heredes, praeterquam *sui* olim, qui ipso iure obligabantur, facta defuncti praestare

ftare tenebantur, nulla amplius rerum hereditiarum habita-
 ratione, an fufficerent, nec ne: antiquitus cretio heredibus
 data intra centum dies, poft deliberandi fpacium aut Prae-
 torio aut poftea Imperatorio iure, et demum a Iuftiniano
inuentarii beneficium, quo poſſent ſibi proſpicere, ne adi-
 rent, priuſquam exploraffent, quantae ſint vires hereditatis
 quantaque obligationes, ne vltra vires hereditatis dein
 obligarentur. Sicuti vero et plures quis inſtituere poteſt,
 vel in eodem gradu ex lege habere heredes, ita hi ipſi co-
 haeredes omnes ſimul, cum ius hereditarium ad res incor-
 porales referendum, obligationes adimplere defuncti debe-
 bant, niſi vel teſtator aliter diſpoſuerat, vel conuentio quae-
 dam intercedit, quae hanc iuris generalis rationem
 mutat.

§. II.

Hinc ergo ſi plures ſint cohaeredes, vel agunt, vel
 etiam conueniuntur ex iuribus et obligationibus heredita-
 riis, iis videlicet, quae transmitti poſſunt in heredes.
 Quae ergo cum in ſe indubia ſint, oritur quaefitio: *Si
 vnus ex pluribus coheredibus cum creditore hereditario pa-
 ciſcatur de remittenda obligatione, an hoc pactum reliquis
 coheredibus proſit, vt ſimul ab obligatione illa liberentur.*
 Equidem affirmatam ſimpliciter deprehendi eam quaefitio-
 nem; at vero tot obiici dubitationes et in legibus adeo
 fundatas deprehendi, vt pure affirmare eandem valde du-
 bitem,

§. III.

§. III.

Non quidem me moueret autoritas *L. 38. §. 17. π. de V. O.* vt in negatiuam sententiam declinem, quippè aliud est acquirere obligationem, aliud ab obligatione liberare. Neque cum de coheredibus sermo sit, haec commode applicari possunt, quae ex *L. cit. 38.* petuntur argumenta. Hinc absque dubio paululum, quantum per libelli breuitatem fieri potest, rem distinctius tractabimus.

§. IV.

In hac ergo quaestione decidenda ante omnia ad pacti, quod vnus ex coheredibus iniit, argumentum respiciendum est, quippe vltra paciscentium intentionem pacti vis extendi nequit. Si itaque ponamus, vnum ex coheredibus pacisci cum creditore quodam hereditario, vt suam sibi partem ex hereditaria portione soluendam remittat, huic tantum paciscenti coheredi prodesse hocce pactum, non aequè reliquis, indubitati iuris est. Quodsi ergo testator, qui Sempronio CCC debebat tres reliquisset heredes, vnus eorum paciscitur cum creditore, ne, quae in suam portionem soluenda veniant centena, petat, huic tantum exceptio pacti de remittendo proderit, non aequè reliquis coheredibus, qui sua CC adhuc soluere cogendi sunt. Ita in alia causa, a qua ad nostram argumentum duci potest, *IULIANVS* apud *VLPIANVM* in *L. 7. §. 6. π. Pact.* decidebat. Verba sunt; *Sed cum duo heredes emtori extiterunt, venditor cum altero pactus est, vt ab emtione recederetur: ait Iulianus, valere pactionem, et dissolui pro parte emtionem, quoniam et ex alio contractu paciscendo alter ex heredibus acquirere sibi potuit exceptionem.*

§. V.

Iam vero, si fingamus adita diuisaque inter coheredes hereditate vnum ex coheredibus aeris soluendi obligationem in se suscepisse, inque transactione illa, quam super diuisionem hereditatis coheredes iniere, reliquis promississe, se trecenta, quae defunctus Titio debebat, soluturum. Hic postea cum Titio creditore de vel integra summa, vel illius parte aliqua remittenda pactum fuisse, quaeritur: an, si Titius reliquos coheredes conueniat, tuti sint exceptione pacti, et an pactum, cum vno coheredum initum reliquis proficit? Verum quidem est, pactum cum vno initum reliquis quidem ius acquirere non posse, nisi ipsi consentiant, neque quae transactione statuta sunt inter coheredes, regulam facere creditori, qui, quem debitorem agnoscere deberet, cum integra hereditas obligata esset perque eam coheredes omnes, cogendus non est, maxime cum in illam transactionem coheredum non consenserat; tamen non dubito, quin recte coheredes vtantur exceptione doli, si forsitan a creditore conueniantur. Est enim id, quod a coherede initum est pactum cum creditore reale vt putat VLP IANVS in *L. 7. §. 8. π. de pact. In rem sunt*, inquit, *quotiens generaliter paciscor, ne petam*. Quod si ergo pacto hoc reali obligatio per exceptionem sublata, iniquumque esset, quod semel creditor remisit, si iterum conetur hoc destruere, vtiqueque in dolo versetur, rectius arbitror, coheredes, qui quidem pacti cum creditore non sunt, tutos tamen doli exceptione futuros.

§. VI.

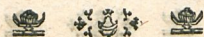
At quid? si nondum diuisa hereditate vnus ex coheredibus cum creditore paciscatur, ne quod debebat defunctus, petat,

perat, an hoc profit coheredibus. Arbitror duas esse species posse sub intelligendas. Aut enim coheres a reliquis coheredibus mandato instructus est, sicque nomine omnium ex mandato paciscitur cum creditore de remittendo debito; et dubitandum non est, prodesse debere hoc pactum coheredibus. Ita sane iudico ex autoritate VLP IANI in *L. 10. §. 2. π. de pact.* Ait: *Si procurator meus paciscatur, exceptio doli mihi proderit, ut Trebatio videtur: qui putat, sicuti pactum procuratoris mihi nocet, ita et prodesse.* Quamuis quidem exceptione pacti non vntur coheredes, qui coheredem procuratorem constituerant, sed tantum *exceptione doli*, quae subsidium est pacti exceptionis per *L. 10. alleg.* tamen pactum procuratoris causa vnica est, vt hac vti coheredes queant exceptione, et sic recte adfirmatur, prodesse pactum coheredibus.

§. I VII.

Aut paciscitur coheres nullo instructus mandato, videndum an tunc profit coheredibus? Distinguo aut generaliter pactum est, aut pactus est coheres: *ne a se et coheredibus petatur.* Si generaliter pactus sit coheres nullo instructus mandato, arbitror, prodesse hoc pactum, idque autoritate PAVLI in *L. 21. §. 5. π. de pactis.* Scribentis: *In his, qui eiusdem pecuniae exactionem habent in solidum, vel qui eiusdem pecuniae debitores sunt,* (quales sunt coheredes in debito hereditario) *quatenus ALII QVOQVE PROSIT, vel noceat pacti exceptio, quaeritur, et in rem pacta OMNIBVS PROSVNT, quorum obligationem dissolutam esse eius, qui paciscebatur, INTERFVIT.* Et *L. 23. eod.*

eod. Sed tunc demum sc. conuentio facta prodest, cum per eum, cui exceptio datur, principaliter ei, qui pactus est, proficiat: no

§. VIII.

Tandem si ita de remittendo pactus fuerit vnus ex coheredibus: ne a se, neue a coheredibus petatur. Dubium videri potest, an pactum hoc profit coheredibus: Sane si argumentum petamus ex PAVLO in L. 21. §. 2. π. de pact. verior videtur negatiua, scil. coheredibus non prodesse, Ait enim: Si pater pactus sit, ne a se, neue a filio petatur; magis est, vt pacti exceptio filiofamilias danda non sit. Sed verba, quae subiicit: Sed doli profit, rem facile dubiam decident. Cum enim paciscentis coheredis interfit, ne a coheredibus petatur, quippe si non soluatur, ipsa hereditas non minuatur, facile patet ex sententia Pauli, pacti quidem exceptione coheredes non tueri, qui pacti non sunt, tutos tamen fore doli exceptione opposita, cum interfit principaliter paciscentis, ne ab coheredibus petatur; sicque pactum, quod praeterea ipsam rem adficit, ipsis coheredibus recte proderit.

T A N T V M

ULB Halle

3

005 880 491

VD18

1768, 12.
No: 66.

SPECIMEN

CONTINENS

CAPVT IVRIS CONTROVERSVM

QVATENVS

ACTVM DE REMITTENDO

AB VNO COHEREDE INITVM

RELIQVIS PROSIT

QVOD

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE

CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLC. ORDIN.

ET SOCIETAT. LITER. DVISBVRG.

SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO

DIE XIX. IAN. ANNO MDCCCLXVIII.

PVBLCIE DEFENDET

CHRISTIANVS GOTTLIEB BENIAMIN

GEYER

ISLEBIENS.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

SSI
ANV
DEN

